

er jo ikke Tilfældet. Jeg vil ikke engang tage det rent formelt som den ærede Ordfører og sige, at vi jo kunne vedtage Landstingets Forslag, det ved jeg ster ikke, men der kan virkelig ske andre Ting. Sagen er ikke forbi, førend i det Dieblit Thinget har forkastet det fra Landstinget oversendte Forslag. Der kan jo ske det Vidunderlige. Jeg benægter paa det Bestemteste, at vi have paataget os noget som helst Ansvar for, at Sagen ikke gaar videre, fordi vi ikke ville stemme for et Forslag, som vi i enhver Henseende betragte som uheldigt, og som vi ikke kan tro kan føre Sagen videre paa en god Maade, paa en Maade som kan føre til et godt Resultat. Men derved er ikke udelukket, at der kan findes andre Midler, Maader og Veie at gaa videre paa.

J. Sørensen: Jeg har uermost betragtet denne Forhandling om Hærensrevisionen saaledes, at vi skulle søge at høre paa de Mangler, der klæbe ved den nuværende Hærlø. Efter de sidste Udtalelser, som saldt fra den sidste ærede Taler, skulle jeg næsten antage, at det, vi havde, var rigtigt godt, men naar jeg samtidigt ser paa Anmærkningerne, som ledsage det foreliggende Forslag, faar jeg nogen Tvivl i saa Henseende. Der staar, at vi efter den nugældende Hærorrdning skulde have 31 Batailloner, 15 Eskadroner og 12 Batterier, men lidt længere nede kommer man til en anden Slutning, og det er den, at hvis vi skulde rykke i Marken og vi skulle bruge dem, er der saa mange Mangler derved, at vi ikke ville være istand dertil. Der staar, at vi i det Højeste kunne rykke ud med 21 Batailloner, 10 Eskadroner og 9 Batterier à 6 Kanoner eller omtrent 20,000 Mand. Naar vi nu gaar ud fra, at det virkelig er Tilfældet, at der er saa store Mangler ved den nuværende Hærorrdning, at vi ikke ere istand til at rykke ud med mere, forekommer det mig dog, at det Ændringsforslag, som jeg har været med til at stille, byder nogen Forbedring i saa Henseende. Vel have vi ogsaa kun 21 Batailloner, men i den nuværende Hærorrdning staar, at Bataillonerne skulle være paa 800 Mand, hvorimod dette ikke staar i det Forslag, som Folkethinget 2 Gange har vedtaget; efter dette er der ikke det Ringeste til Hinder for, at Bataillonerne kunne blive paa 1,000 Mand, da vi faae Befalingsmænd nok til at føre dem: 20 Hundrede Mand pr. Bataillon vilde da i alt Falde give en Forøgelse af 4,000 Mand. Det forekommer mig at dette er en Forbedring. Naar der staar i Anmærkningerne, at vi nu kun kunne rykke ud med 10 Eskadroner, byder vort Forslag 12 Eskadroner. Skulde det endelig være saa, at Artilleriet ikke efter vort Forslag var istand til at rykke ud med mere end 6 Kanoner pr. Batteri, kunde det jo tænkes som en af de forhaandenværende Muligheder, at vi, hvis vi se, at vi kunne holde Rytteriet indenfor den nævnte Grændse, da kunne give nogle

flere Heste, som jeg tror, Artilleriet kunde trænge til. Men vort Forslag har jo ikke stor Udsigt til at blive vedtaget. Jeg tror dog, at det ærede Mindretal, som benævnes Højre, skal betænke sig to Gange, før det forkaster det; thi det maa jo kunne sige sig selv, at, hvis dette Forslag bliver forkastet, bliver det Lovforslag, som er oversendt fra Landstinget, utvivlsomt ogsaa forkastet. Nu kan det nok siges, at dermed er Sagen ikke endt, vi kunne begynde den forfra igjen. Men de Herrer maa jo vide, at der er en stor Stenning omkring i Landet for, at vi skulle indskrænke vort Militærvæsen. Vi ere et saa lille Land, at vi ikke have nogen Udsigt til at kunne vinde nogen Hæber ad Krigerveien. Det vil derfor blive meget vanskeligt for de Meninger, der ønske at gaa videre med Forsvarsudgifter, at vinde Flertal her i Thinget. Det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) oplyste, at de nuværende Udgifter vilde naae op til omtrent 15 Millioner Kr. om Aaret. Jeg har ved at se paa Finansloven talt sammen paa de forskjellige Punkter, og jeg tror, at de 15 Millioner endda ikke engang ere et tilstrækkeligt stort Tal. Der er ikke medtaget, hvad Udstykningsvæsenet koster. Dette er opført paa § 20 med 187,794 Kr.; Indkvarteringsvæsenet er opført paa § 19 med 297,916 Kr. 15 Ø. Der kunde maaste endnu være Udfilligt mere, saa jeg tror nok, at vi komme op til en Sum af over 17 Millioner. Nu kan det være et stort Spørgsmaal, om vi, der ere valgte af Demokratiet Mand, kunne gaa med til en forøget Byrde, jeg tror det ikke. Men ved den Afslutning, Sagen muligvis vil kunne faae ved, at Alt bliver negtet, kommer der ogsaa en anden Tante frem, nemlig, at da er det jo slet ikke saa paatrængende nødvendigt, da er der vistnok en hel Del Overdriivelse i, hvad der hidtil er fremført om den store Nødvendighed for at faae Forsvarsvæsenet ordnet. Dertil kommer desuden, at vi jo ikke have et eneste fast Punkt, hvortil Hæren kan ty i Tilfælde af Krig, og ogsaa dette Spørgsmaal, kan jeg med temmelig stor Sikkerhed sige, vil faae Lov til at hvile, indtil Hærløven er revideret. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bosjen) udtalte den Sæning, at de Meningsfæller, det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds havde, vare saa unge i militære Sager, at de maaste neppe være ansvarlige. Jeg vil ikke gjøre mig til af at være i Besiddelse af nogen militær Kundskab, jeg er kun en ligefrem simpel Bonde, men derfor kan man jo godt danne sig en Mening om enkelte Hovedposter, og i den Tid, det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds har været borte, have vi haft rigtig god Tid og Leilighed til at studere noget i de Sager. Jeg kommer med det Samme til at tænke paa, at der ogsaa er foregaaet flere Ting, medens det ærede Medlem var borte. De Indvendinger fra hans Partis Side, som ere